

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil starte med at kvittere for en, synes jeg, kort debat, selv om det er klart, at det er under indtryk af, at vi lige havde haft debatten om det forrige forslag.

Det er rigtigt, at vores hensigt med forslaget bl.a. har været at gøre klart, hvor vi selv stod. Jeg tror, det er vigtigt, når vi går ind i forhandlinger, at være så påklædt som muligt, så derfor ville vi gerne afslutte forarbejdet. Det er i øvrigt en længere øvelse fra SF's side, for jeg tror, vi lavede et oplæg allerede i august, hvor vi skitserede hovedprincipperne.

Jeg skal sige tak for de rosende bemærkninger fra hr. Jørn Pedersen, som betegnede det som et godt forslag og godt for debatten. Jeg skal også sige tak til hr. Erik Larsen, som erklærede uenighed i det enstrengede system, og det er jo fair nok. Det vurderer vi forskelligt, og så må vi jo se, hvor langt vi kan komme. Men jeg synes, at en oplagt pointe kunne være, at uanset om der ikke kan opnås enighed om dét, forhindrer det jo ikke enighed om at fjerne de meget lave satser for førtidspension.

Jeg vil også sige tak for meldingen fra Venstre om, at man er enig i det retssikkerhedsmæssige. Jeg har også forstået tidligere, når vi har diskuteret med Venstre, at man er enig i, at ægtefælleaftrapningen er for brutal i det nuværende system, og at Venstre ville være interesseret i at kigge på det.

Jeg vil også sige tak til fru Inge Refshauge for støtten. Fru Inge Refshauge rejste også problemet med den lange sagsbehandlingstid, som også efter vores opfattelse er et selvstændigt problem.

Fru Yvonne Herløv Andersen karakteriserede forslaget som en Mercedesmodel. Det er i hvert fald en lille Mercedes i forhold til de oplæg, vi har set fra DSI og andre organisationer på handicapområdet. Jeg mener, det er en mellemmodel, der er større end en Skoda og mindre end en Mercedes.

Fru Yvonne Herløv Andersen sagde også, at det, der nok bliver vanskeligt, er, når vi skal blive enige om, hvad det må koste. Det tror jeg faktisk fru Yvonne Herløv Andersen har ret i, og derfor synes jeg også, det var lidt letsindigt af De Radikale at sige på et tidspunkt, at det var ikke økonomien, der spillede nogen rolle her. Jeg vil måske advare De Radikale lidt mod så stor økonomisk letsindighed, for selvfølgelig betyder økonomien noget, og selvfølgelig har vi

pligt til at prøve at finde et finansieringsgrundlag.

Vi peger på to muligheder i vores forslag. Den ene er, at vi jo har satsmidlerne, som vi årligt fordeler parallelt med finansloven. Det er helt oplagt – og det tror jeg i øvrigt et flertal af partier er enige i – at det er en oplagt finansieringskilde.

Den anden finansieringskilde, vi peger på, er at sikre en sammenhæng mellem typer af arbejde, der i høj grad invaliderer, og udgifterne til en reform. Jeg tror, det økonomiske incitament er helt afgørende, hvis det skal lykkes at komme videre i forhold til den meget høje pris, vi betaler som samfund for arbejdsskader og for tidlig førtidspensionering.

Jeg ved godt, det er teknisk indviklet, det her, vi har jo prøvet øvelsen nogle gange før. Et af problemerne er, at mennesker skifter job, og nogle af dem, der har de slidsomme job, skifter hyppigt job. Derfor er det svært at lave det så præcist, som vi gerne ville. Det problem anerkender vi, men vi synes, en del af arbejdet med at finde en finansieringsmodel også er at prøve at overveje, om vi på trods af vanskelighederne ikke kan finde en model, der virker.

Hr. Anders Samuelsen karakteriserer i øvrigt det, vi havde fat på, som de relevante politiske problemstillinger og sagde så, at svarene er de svære. Det er selvfølgelig rigtigt. Vi har så til gengæld povet pelsen, kan man sige, ved at give nogle af svarene.

Hr. Frank Aaen efterlyste en dyrere model svarende til den, invalideorganisationerne har, og det er jo klart, at hvis man mener, det er et urealistisk lavt bud, SF er kommet med, så er det jo nærliggende at komme med et højere bud.

Jeg hørte så lige bagefter hr. Tom Behnke sige, at hovedproblemet var økonomien. Jeg vil selv opfatte det som et ganske betydeligt socialpolitisk spring fremad, hvis det lykkes at få vedtaget vores beslutningsforslag. Jeg vil oven i købet også godt tilkendegive, at vi ikke forhandler ud fra en alt eller intet-position – vi vil også godt være med til at gøre det her trinvis. Vi vil godt være med til at gøre det trinvis og så sikre, at hovedintentionerne i forslaget bliver fastholdt, og vi vil meget gerne undervejs være med til at pege på finansieringen.

Hr. Tom Behnke nævnte også retssikkerheden; dér var også tilslutning til det. Og så var hr. Tom Behnke inde på, om man, hvis man laver så høj en sats som her, så kunne forvente, at